

prvním soudem jako nepřípustný, a když se tak nestalo, musilo býti tak učiněno dodatečně za současného zrušení celého řízení a vydaných v něm usnesení.

Čís. 10822.

Uložil-li zůstavitel dědici, by vyplatil obmyšleným podíl z čisté hodnoty nemovitosti, na níž se dědic s obmyšlenými dohodne, nebo nedohodnou-li se účastníci, jež bude určena soudem, a účastníci se nedohodnou, jest dědic oprávněn k návrhu, by čistá hodnota nemovitosti byla určena soudním odhadem. Tento odhad není odhadem v pozůstalostním řízení, nýbrž dobrovolným odhadem podle § 267 nesp. říz.

(Rozh. ze dne 28. května 1931, R I 359/31.)

Za pozůstalostního řízení, v němž se přihlásily k dědictví bezvýjimečně ze závěti zůstavitelovy děti Rudolf H., Otto H. a Emma P-ová, navrhl dědic Rudolf H. u pozůstalostního soudu provedení soudního odhadu domu. K odůvodnění návrhu uvedl, že podle zůstavitelovy závěti má sice dům ten připadnouti jemu do vlastnictví, že mu však bylo uloženo, by vyplatil svým sourozencům Ottovi a Emmě třetinu ceny přesahující hypoteky na domě váznoucí, na které se buď dědici dohodnou aneb jak ji určí soud, dohody mezi dědici že však nelze dosíci. Když byl odhad proveden a pozůstalostnímu soudu předložen písemný posudek stavebních znalců, vydal p o z ů s t a l o s t n í s o u d příkaz, by do šesti týdnů byl soudu na základě tohoto posudku předložen návrh projednacího protokolu, odevzdací listiny a pozůstalostních výkazů. R e k u r s n í s o u d k rekursu Emmy P-ové a Otty H-a zrušil příkaz napadeného usnesení a uložil prvému soudu, by v řízení pokračoval a znovu rozhodl. D ů v o d y: Rudolf H. navrhl za pozůstalostního řízení, by byl soudně odhadnut dům a by byla stanovena cena domu. Podle § 102 nesp. říz. jest odhad provéstí, bylo-li oň dědicem žádáno. Odhad se vskutku stal, načež byl znalci předložen znalecký posudek. Po té vydal první soud napadený příkaz. Tento příkaz bylo zrušiti, ježto soud nemá jen dáti provéstí odhad, nýbrž má na základě odhadu stanoviti i cenu nemovitosti. Pro odhad sám jest použití předpisů civilního řádu soudního a exekučního řádu. Ježto účastníci nebyli k odhadu přibráni, bylo na soudu, by je podle § 360 c. ř. s. uvědomil o tom, že došel písemný posudek, by byla dána účastníkům příležitost uplatniti dotazovací právo podle § 289 c. ř. s. a činiti výtky. Prohlásí-li strany, že se chtějí dotazovati znalce pokud se týče že činí posudku v jednotlivých bodech výtky, bylo na soudě, by stanovil rok, k němu pozval strany a znalce, by takto byl nález nebo posudek vysvětlen. Na základě tohoto roku má pak soud na základě vysvětlivek znalců o výtkách stanoviti cenu a odůvodniti své rozhodnutí. Teprve nabude-li toto rozhodnutí právní moci, jest účastníkům přikázati, by předložili návrh projednacího protokolu, odevzdací listiny a pozůstalostních výkazů.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu Rudolfa H-a.

D ů v o d y:

Jde o dobrovolný odhad podle § 267 nesp. říz., o nějž bylo žádáno důsledkem ustanovení čtvrtého odstavce zůstavitelovy závěti, jehož vůli má, pokud lze, býti vyhověno tak, jak byla projevena, totiž, že, nedohodnou-li se dědici o čisté ceně nemovitosti, jest ji vyšetřiti soudně. Nejde o odhad v pozůstalostním řízení, i když se děje z jeho podnětu, nýbrž Rudolf H. chce míti jen základnu, by byla jasná vůle zůstavitelova splněna. Řízení pro tento odhad, který jest úplně samostatný, upraveno jest §§ 267 až 280 nesp. říz. a podle § 272 nesp. řízení platí pro ně, pokud nesporný patent nemá vlastní odchýlná ustanovení, co do výkonu odhadu předpisy civilního a exekučního řádu, zejména i odhadního řádu, vydaného na základě § 144 poslední odstavce ex. ř. Řečeným ustanovením závěti propůjčeno jest sourozencům Rudolfa H-a, Ottu H-ovi a Emě P-ové jako zákonným zástupcům pozůstalosti oprávnění k námitkám proti odhadní hodnotě nemovitosti, jež jim přísluší podle § 31 druhý odstavec odhadního řádu. Nesporný soudce měl podle § 24 první odstavec odh. ř. zpravit řečené dědice o odhadu. Poněvadž tak neučinil, bylo jeho povinností, by jim sdělil výsledek odhadu, by se o něm mohli dědici vyjádřiti a učiniti připomínky, o nichž pak měl nesporný soudce jednati se znalci a pak usnesením odhadní hodnotu stanoviti a o předepsaných připomínkách se vysloviti. Postup rekursního soudu, jenž zrušil částečně výrok prvního soudu a mu uložil, by pokračoval v řízení podle směrnic mu daných a pak vydal usnesení, odpovídá tudíž úplně předpisu § 2 druhý odstavec nesp. říz. Že v řízení podle tohoto patentu je dovolací stížnost proti zrušujícímu usnesení rekursního soudu dopuštěna, vysloveno již v plenissimárním usnesení býv. nejv. soudu vídeňského ze dne 17. června 1913, čís. 366/13 pres., kniha judikátů čís. 203, Právník 1913 str. 527.

Čís. 10823.

Pojišťovací smlouva.

Časové obmezení pojistného nároku, jenž byl pojišťovnou odepřen, musí býti za sporu zvlášť uplatněno. Zrušen-li rozsudek nižší stolice opravnou stolicí proto, že řízení zůstalo kusým, nelze v dalším projednávání rozepře onu obranu dodatečně již uplatniti.

(Rozh. ze dne 28. května 1931, R I 393/31.)

Co do předchozího děje poukazuje se na čís. sb. 9533. V řízení před prvním soudem vznesla žalovaná napotom námitku promlčení, načež procesní soud první stolice žalobu zamítl z důvodu, že šestiměsíční lhůta v článku 24 pojišťovacích podmínek k uplatnění nároku pojistníka z pojistky nebyla dodržena. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl. D ů v o d y: Šestiměsíční lhůta stanovená